

Prejeto 28.6.10

Številka: 720-703/2007/318
Datum: 14.6.2010

V. d. generalnega direktorja Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij izdaja na podlagi 75. člena v zvezi s četrnim odstavkom 8. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 22/00 – ZIKS-1, 70/06, 76/08, 40/09) o pritožbi obsojenca Janka Gačeše zoper odločitev direktorja Zavoda za prestajanje kazni zapora Dob pri Mirni o zavrnitvi uporabe drugih elektronskih komunikacij, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi obsojenca Janka Gačeše, rojenega 13. 10. 1968, zoper odločitev direktorja Zavoda za prestajanje kazni zapora Dob pri Mirni o zavrnitvi uporabe drugih elektronskih komunikacij z dne 12. 3. 2010 se ugodi, izpodbijani odločitev se odpravi in zadeva vrne organu prve stopnje v ponovni postopek.
2. Obsojenca se oprosti plačila upravne takse za pritožbo.

Obrazložitev:

Z izpodbijano odločitvijo je direktor Zavoda za prestajanje kazni zapora Dob pri Mirni zavrnil prošnjo obsojenca Janka Gačeše (v nadaljevanju pritožnik) za uporabo drugih elektronskih komunikacij in sicer mobilnega telefona, elektronske pošte in svetovnega spleta z obrazložitvijo, da pritožnik zaporno kazen prestaja v zaprtem oddelku zavoda, kjer vedno obstaja potencialna nevarnost, da se zgodi izredni dogodek tudi v povezavi s zunanjim okoljem, ki bi ga omogočala neovirana komunikacija preko telefona ali spleta.

Proti tej odločitvi je pritožnik vložil obširno pritožbo, iz katere smiselno izhaja njegova ocena, da gre v obravnavani zadevi za absolutno pravico obsojenca in je torej dolžnost direktorja zavoda, da takoj, ko so izpolnjeni pogoji za uporabo drugih elektronskih komunikacij, torej, ko so v zavodu zagotovljeni ustrezni tehnični pogoji za uporabo, če z uporabo ni ogrožena varnost zavoda in, če ni podana nevarnost za kakršnokoli zlorabo, uporabo sredstev za elektronsko komunikacijo zaprti osebi tudi omogoči. Direktorju zavoda pri odločitvi očita samovoljo, saj iz odgovora ne izhaja realna ocena o možnosti zlorabe elektronskih komunikacij, še posebej ob dejstvu, da nekateri obsojenci ta sredstva že uporabljajo, poleg tega pa naj bi bili redki kršitelji uporabe teh sredstev tudi že odkriti in tudi sankcionirani, iz česar pritožnik zaključuje, da zavod očitno ima vzvode in možnosti za nadzor in ustrezno sankcioniranje v primeru zlorabe ali povzročitve nevarnosti s strani posameznikov. Pritožnik med drugim opozarja tudi, da trenutno veljavna zakonodaja ne daje podlage za to, da je uporaba teh sredstev dopuščena v odprtem režimu prestajanja kazni zapora v zaprtem pa ne, kar naj bi kazalo na očitno diskriminacijo med obsojenci.

Pritožba je utemeljena.

Pritožbeni organ je po pregledu dokumentacije v zadevi in veljavnih predpisov s področja izvrševanja kazenskih sankcij ugotovil, kot sledi iz nadaljevanja obrazložitve.

Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (v nadaljevanju ZIKS-1) v prvem odstavku 75. člena določa, da je potrebno obsojencu omogočiti telefonske pogovore z ožjimi družinskimi člani, pooblaščenecem, konzularnim predstavnikom oziroma predstavnikom uradne organizacije, ki varuje koristi beguncev, predstavnikom pristojnega centra in predstavnikom zavoda za zaposlovanje. V drugem odstavku citiranega člena zakona je pa je določeno, da se obsojencem lahko omogoči tudi telefonske pogovore z drugimi osebami, odločitev o

tem pa se zapiše v njegov osebni načrt. V petem odstavku je nadalje določeno, da obsojenci lahko uporabljajo tudi druge elektronske komunikacije (elektronska pošta, svetovni splet, mobilna telefonija, faksimilna sporočila, glasovna pošta, storitve SMS) pod pogojem, da izvajanje teh komunikacij ne ogroža varnosti v zavodu in izven njega. Direktor zavoda pa lahko, na podlagi šestega odstavka 75. člena navedenega zakona, v okviru izvrševanja kazenskih sankcij ter vzdrževanja reda in discipline v zavodu odloči, da na podlagi potrebe po varnostnih ukrepih za zagotovitev varnosti zapornikov, zaporskega osebja in drugih oseb v zavodu ter varnosti premoženja in podatkov, uvede ukrepe varovanja s snemanjem in shranjevanjem klicev in drugih elektronskih komunikacij.

Glede na določbo petega odstavka 75. člena ZIKS-1 je torej glavni pogoj za uporabo elektronskih komunikacij izključeno oziroma onemogočeno ogrožanje varnosti v zavodu in izven njega. Na podlagi tega je v 78. a členu Pravilnika o izvrševanju kazni zopora (Uradni list RS, št. 102/00, 127/06, 112/07, 62/08, 76/08, 19/09 in 86/09) določeno, da se njihova posest in uporaba lahko dovoli le, če so v zavodu za to zagotovljeni ustrezni tehnični pogoji, hkrati pa ne sme biti podana nevarnost za kakršnokoli zlorabo.

Stališče pritožbenega organa je, da bi moral organ prve stopnje ob analogni uporabi drugega odstavka 75. člena ZIKS-1 v zadevi odločiti z vpisom v osebni načrt pritožnika, ki skladno z določbo četrtega odstavka 8. člena ZIKS-1 nadomesti izdajo odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, česar pa organ prve stopnje ni storil, temveč je pritožniku posredoval le odgovor. Iz odgovora tudi ne izhaja, da bi organ prve stopnje konkretno v primeru pritožnika ugotavljal, ali bi z uporabo elektronskih komunikacij, za katere je prosil, pritožnik lahko ogrozil varnost zavoda oziroma kakorkoli zlorabil ta sredstva. Na prošnjo pritožnika je v odgovoru le posplošeno stališče organa prve stopnje, da v zaprtem delu zavoda, kjer zaporno kazen prestaja tudi pritožnik, vedno obstaja potencialna nevarnost, da se zgodi izredni dogodek tudi v povezavi s zunanjim okoljem, ki bi ga omogočala neovirana komunikacija preko telefona ali spleta. Pritožbeni organ se strinja, da so lahko okoliščine, zaradi katerih obsojenec prestaja zaporno kazen v določenem režimu, relevantne pri oceni, ali bi bila varnost v zavodu v primeru tega obsojenca lahko ogrožena ali ne, vendar je potrebno vsako prošnjo v zadevi obravnavati individualno in glede na ugotovljeno dejansko stanje odločiti v zadevi.

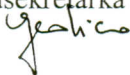
Ker organ prve stopnje bistvene okoliščine kot podlage za svojo odločitev ni ugotavljal in obrazložil je bilo potrebno izpodbijano odločitev na podlagi 3. odstavka 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - UPB2, 105/06 - ZUS-1, 126/2007, 65/08, 8/10) odpraviti in vrniti v dopolnitev postopka in ponovno odločanje, upošteva v tej obrazložitvi navedene pripombe.

Obsojenca se skladno s petim odstavkom 25. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07 - ZUT-UPB3, 126/07) oprosti plačila upravne takse za pritožbo, saj med prestajanjem zaporne kazni ne dela zaradi česar ne prejema nobenih sredstev iz naslova dela.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor. Tožbo je potrebno na Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana vložiti neposredno pisno ali poslati po pošti v 30 dneh od vročitve te odločbe.

Postopek vodila:
Tadeja GLAVICA
podsekretarka

VROČITI:

1. Janko Gačeša, po upravi ZPKZ Dob pri Mirni - osebna vročitev
2. ZPKZ Dob pri Mirni
3. Zbirka dokumentarnega arhiva, tu

Dušan VALENTINČIČ
v. d. generalnega direktorja